

[Rilshøj]

de sidste år har taget en række initiativer for at komme i en situation, hvor man ligesom kunne slette de negative ting fra fortiden og opbygge selskabet på et nyt grundlag. Man kan jo så diskutere, hvordan indretningen af et nyt SEAS skal være, og her synes jeg, det er fint, at der er en debat i regionen, om der skal være kommunale selskaber, eller om det skal være efter den model, som SEAS selv har foreslået. Men en dialog med befolkningen i regionen, med selskabet og med repræsentantskabet synes jeg nok havde været på sin plads, også i erkendelse af, at der er et vist medansvar fra Folketingets og de skiftende regeringers side for, at situationen er opstået.

Der er altså tale om et langt historisk forløb, som vi fik et ultrakort rids af fra ministerens side. Jeg har også i de sidste dage prøvet at gennemlæse alle papirerne. Jeg skal ikke gøre det mere juridisk indviklet end nødvendigt, men jeg har i hvert fald bemærket, at i mange af de juridiske responsa, vi har fået, står der ikke kategorisk, at man ikke kan gøre noget på grund af elforsyningsloven, men man bruger udtryk som »næppe«, »det kan antages« og »det kan man ikke«. Jeg har også bemærket, at man lige efter afsigelsen af Elprisudvalgets kendelse stillede et spørgsmål, hvor man spurgte, om det kunne være korrekt, og fra Justitsministeriets side afviste man ikke, at Elprisudvalgets afgørelse kunne være ukorrekt i forhold til elforsyningsloven. Man holdt sig neutrale og afventede Konkurrence-Ankenævnets kendelse, men afviste ikke muligheden, og det er først efter Konkurrence-Ankenævnets kendelse, man siger, at det næppe kan lade sig gøre at gribe ind; men der står ikke, at man ikke kan gøre det.

Vi er ude i et juridisk tomrum, i en gråzone, som elforsyningsloven ikke har taget højde for, og hvor ministeren har fulgt Konkurrence-Ankenævnets kendelse og har fulgt forsigtighedsprincippet. Men det gør jo, at hvis der skal skabes en mulighed for, at SEAS kan føres videre, må der ske en revision af loven, så den bliver tydeligere på det pågældende punkt. Det kan muligvis betyde, at den som så mange andre love skal notificeres i EU, og så må man argumentere over for EU med, at der ikke er statspenge involveret i rekonstruktionsplanen fra SEAS' ledelse og de andre rekonstruktionsplaner, som er kommet fra SEAS' side. Man må

argumentere over for Kommissionen med, at det ikke er konkurrenceforvridning, og at det i øvrigt er tilladt i Danmark, at aktieselskaber i en periode kan have negativ egenkapital, hvis man kan svare sine kreditorer, og at det er den ordning, vi også ønsker at få indført for elforsyningsens vedkommende. Det kunne man have gjort, hvis man havde ønsket at have alternativer til en fusion eller en nedlæggelse; men det har man ikke villet, det har man ikke gjort. Der har ikke været politisk vilje til det, alt er kastet tilbage til SEAS selv, både de udspil, som er kommet fra SEAS' ledelse, og andre udspil f.eks. fra de kommunale selskabers side.

Jeg er dybt utilfreds med den form, ministeren har anvendt ved behandlingen af sagen, og jeg synes også, at den besvarelse, vi har fået i dag, er ultrakort og uacceptabelt kort i betragtning af situationens alvor. Man kan ikke bare sige, at der forhandles, for der forhandles jo med pistolen for panden: Hvis vi ikke åbner andre muligheder i dag, bliver SEAS jo nedlagt. Der er ingen andre muligheder, og ministeren siger jo reelt, at SEAS er død og borte. Der er kun to muligheder, nemlig en fusion med NESA eller en udenlandsk overtagelse efter en konkurs, men SEAS er død og borte. Vi kan lige så godt bruge de vendinger og de ord, som skal og bør anvendes, når man skal sige tingene ligeud.

Det hele giver altså grund til at tage en samlet vurdering af, hvordan vi skal forvalte vort ansvar her i Folketinget. Fra SF's side kan vi på grundlag af det, vi ved i dag, ikke acceptere, at fusionsforhandlinger er den eneste mulighed i den nuværende situation. Det vil jo føre til en koncentration af eldistributionen på Sjælland, som kun har baggrund i de sideordnede aktiviteter og ikke i andre rationelle overvejelser. Så vidt jeg er orienteret – men det vil de videre forhandlinger jo vise – vil det føre til, at den reelle bestemmelsesret over elforsyningen på hele Sjælland koncentrerer sig i Gentofte Kommune, som har aktiemajoriteten i NESA og øjensynlig højst agter at afgive nogle få procent. Man vil ikke afgive magten, og det vil sige, at vi får en magtkoncentration med en meget udemokratisk konstruktion.

Det ville klæde ministeren, hvis ministeren kunne sige, at en forudsætning for en fusion var, at man fik en reel beslutningsstruktur i det nye NESA, hvor kommunerne i de områder,